

Bruksela, 4 czerwca 2018 r.
(OR. en)

9719/18

JAI 586
CATS 40
CT 108
COPEN 182
ENFOPOL 300

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	4 czerwca 2018 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	9118/18
Dotyczy:	Ofiary terroryzmu – Konkluzje Rady (4 czerwca 2018 r.)

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie ofiar terroryzmu przyjęte przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych na posiedzeniu, które odbyło się w dniu 4 czerwca 2018 r.

KONKLUZJE RADY W SPRAWIE OFIAR TERRORYZMU

Rada

PONOWNIE STWIERDZA, że terroryzm stanowi jedno z najpoważniejszych naruszeń wartości, na których opiera się Unia Europejska i które zapisano w art. 2 TUE: poszanowania godności ludzkiej, wolności, równości, solidarności, praw człowieka i podstawowych wolności.

ZWRACA UWAGĘ, że celem ataków terrorystycznych jest wyrządzenie poważnych szkód państwu lub organizacji międzynarodowej i stanowi zamach na demokrację, praworządność i nasz styl życia. Dlatego też osoby będące ofiarami terroryzmu należy postrzegać jako cele ataku – najpoważniejszego z możliwych – wymierzonego w fundamentalne zasady Unii. Demokratyczne społeczeństwa w ogóle, a państwa członkowskie w szczególności, muszą zapewnić podjęcie kompleksowych działań w odpowiedzi na potrzeby ofiar, w tym zapewnić przyjęcie środków ochrony, wsparcia i pomocy¹.

UWAŻA, że obecnie zjawisko terroryzmu ma często charakter transgraniczny, jeśli chodzi o sprawców i ofiary – z uwagi na masowe cele obierane bez rozróżnienia. Należy zatem podkreślić potrzebę zapewnienia, zgodnie z art. 26 dyrektywy (UE) 2017/541, właściwych i skoordynowanych działań na rzecz ofiar, niezależnie od miejsca ich zamieszkania w UE.

PODKREŚLA fakt, że w strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z terroryzmem z 2005 r.², zmienionej w 2014 r., uznaje się, że solidarność, pomoc i rekompensata dla ofiar terroryzmu i ich rodzin stanowią integralną część reakcji na terroryzm na szczeblu krajowym i europejskim.

¹ Brzmienie w oparciu o motywy 27–29 i art. 2 dyrektywy (UE) 2017/541 w sprawie zwalczania terroryzmu.

² Dok. 14469/4/05.

POWTARZA, że w dyrektywie 2012/29/UE³, która ma zastosowanie do wszystkich ofiar wszelkich przestępstw, uznaje się, że ofiary terroryzmu wymagają uwagi, wsparcia i pomocy ze względu na szczególny charakter przestępstwa, które przeciwko nim popełniono, ale które docelowo miało wyrządzić szkodę społeczeństwu. Wzywa się w niej również państwa członkowskie do zwracania szczególnej uwagi na potrzeby ofiar terroryzmu i ich rodzin oraz do dążenia do ochrony ich godności.

UWYPUKLA fakt, że dyrektywa (UE) 2017/541⁴ w sprawie zwalczania terroryzmu zawiera przepisy szczególne dotyczące ofiar terroryzmu, które w sposób bardziej bezpośredni odpowiadają na szczególne potrzeby ofiar terroryzmu, np. w zakresie wsparcia emocjonalnego i psychologicznego bezpośrednio po ataku terrorystycznym i tak długo, jak będzie to konieczne, opieki medycznej oraz wsparcia w uzyskiwaniu informacji na temat wszelkich istotnych kwestii prawnych, praktycznych lub finansowych.

ZWRACA UWAGĘ, że w dyrektywie uznaje się prawo do informacji i pomocy w celu wnoszenia roszczeń o odszkodowanie przysługujące na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym miał miejsce atak, zgodnie z dyrektywą 2004/80/WE⁵ odnoszącą się do kompensaty dla ofiar przestępstw w sytuacjach transgranicznych.

PODKREŚLA potrzebę promowania współpracy pomiędzy odpowiednimi organami państw członkowskich w tej kwestii, co ma zagwarantować i ułatwić ofiarom dostęp do niezbędnych informacji – poprzez usuwanie wszelkich obciążeń administracyjnych i prawnych i zapobieganie niepotrzebnym opóźnieniom – tak osoby te mogły dochodzić swoich praw.

PRZYPOMINA, że Rada Europejska w swoich konkluzjach z 22 i 23 czerwca 2017 r. podkreśliła, jak ważne jest udzielanie wsparcia ofiarom aktów terrorku.

³ Dyrektywa 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW.

⁵ Dyrektywa 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnosząca się do kompensaty dla ofiar przestępstw.

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE konkluzje Rady z czerwca 2016 r. w sprawie utworzenia nieformalnej europejskiej sieci dotyczącej praw ofiar⁶.

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie Komisji z posiedzenia ekspertów wysokiego szczebla ds. praw ofiar, które odbyło się w dniu 29 stycznia 2018 r. w Brukseli.

PONOWNIE STWIERDZA, że istnieje silna potrzeba stałego zaangażowania ze strony Unii ogólnie na rzecz obrony praw ofiar.

PODKREŚLA niezbędny wkład organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji zajmujących się ofiarami w zapewnianie wsparcia ofiarom terroryzmu.

ZWRACA UWAGĘ na wytyczne Rady Europy z 2005 r. (zmienione w 2017 r.) dotyczące lepszego wsparcia, informacji i odszkodowań dla ofiar terroryzmu.

PRZYPOMINA o globalnej strategii zwalczania terroryzmu przyjętej przez ONZ⁷, w której podkreślono potrzebę promowania i ochrony praw ofiar terroryzmu.

PRZYPOMINA także o rezolucji nr 2322 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie międzynarodowej pomocy prawnej w przypadku terroryzmu.

POTWIERDZA głęboką solidarność z ofiarami terroryzmu i ich rodzinami oraz PODKREŚLA znaczenie pomagania ofiarom terroryzmu i zapewniania tym osobom i ich rodzinom wsparcia w zmaganiu się ze stratą i żałobą.

⁶ Dok. 8960/16.

⁷ Rezolucja 60/288 z dnia 8 września 2006 r. dotycząca globalnej strategii ONZ w sprawie zwalczania terroryzmu.

WZYWA SIĘ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

DOKONANIA skutecznej TRANSPOZYCJI, w stosownych przypadkach, przepisów o ochronie, wsparciu i prawach ofiar terroryzmu ustanowionych w dyrektywie (UE) 2017/541, z uwzględnieniem specyfiki i szczególnych potrzeb tej grupy osób.

DOKONANIA skutecznej TRANSPOZYCJI – oraz ZAPEWNIENIA praktycznego stosowania – w stosownych przypadkach, przepisów dyrektywy 2012/29/UE mającej zastosowanie do wszystkich ofiar wszelkich przestępstw, w tym ofiar terroryzmu, i która wraz z dyrektywą (UE) 2017/547 stanowi solidny zbiór praw przysługujących ofiarom terroryzmu.

WYZNACZENIA krajowego punktu kontaktowego, który będzie odpowiadał za udzielanie informacji dotyczących dostępnego dla ofiar wsparcia, pomocy, ochrony i systemu odszkodowań w celu ułatwienia szybkiej wymiany informacji i pomocy w przypadku ataku terrorystycznego.

ZACHĘCANIA do współpracy i synergii z istniejącymi strukturami UE, takimi jak europejska sieć dotycząca praw ofiar, Europejska Sieć Sądowa (EJN), Eurojust oraz sieci UE ds. policji i zarządzania kryzysowego.

WYMIANY doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań odnośnie do pomocy i wsparcia dla ofiar terroryzmu oraz przeprowadzenia oceny, wraz z Komisją, czy możliwe jest opublikowanie przewodnika opisującego optymalne rozwiązania na wypadek wystąpienia ataku terrorystycznego w państwie członkowskim, aby wspomóc koordynację i szybką wymianę informacji pomiędzy organami odpowiadającymi za wsparcie i pomoc dla ofiar.

KOMISJA JEST PROSZONA O:

UDZIELENIE WSPARCIA przy zakładaniu centrum koordynacyjnego ds. ofiar terroryzmu, które byłoby ośrodkiem gromadzącym niezbędną wiedzę fachową na temat wszelkich kwestii związanych z ofiarami terroryzmu i wspomagałoby państwa członkowskie poprzez udostępnienie przewodnika opisującego optymalne rozwiązania dotyczące tego, jak należy postępować w przypadku ataku terrorystycznego i jak należy się przygotować na wypadek wystąpienia takiego ataku.

WSPIERANIE państw członkowskich przy wymianie doświadczeń i optymalnych rozwiązań oraz promowanie konkretnych działań szkoleniowych skierowanych do specjalistów udzielających wsparcia i pomocy ofiarom.